

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä helmikuuta 2012

90/2012

Laki

tonnistoverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä helmikuuta 2012

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan tonnistoverolain (476/2002) 19 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 723/2004,
muutetaan 2 §:n 3 ja 4 momentti, 3 §, 4 §:n 1 momentti, 6 §, 7 §:n 1 ja 2 momentti, 8, 9 ja
15 §, 20 §:n 1 ja 3 momentti, 21 ja 23 §, 25 §:n 2 momentti, 26 §:n 1 ja 3 momentti, 27 §:n
1 momentti, 28 §, 29 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentti, 30—32 §, 35 §:n 2 momentti, 36 §:n otsikko
sekä 1 ja 3 momentti, 38 §:n 1 ja 4 momentti sekä 39 §:n 1 ja 3 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 8 § osaksi laissa 1283/2007 ja 32 § osaksi laissa 509/2010, sekä
lisätään lakiin uusi 15 a ja 15 b § seuraavasti:

2 §

Verovelvollisuus

Tonnistoverotuksen voi valita yhtiö:

- 1) jota tosiasiallisesti johdetaan Suomesta;
- 2) joka harjoittaa tavaroiden tai matkustajien kuljettamista 8 §:ssä tarkoitetulla aluksella Suomesta ja on siitä Suomessa verovelvollinen;
- 3) jonka 8 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen alusten bruttovetoisuus on vähintään 25 prosenttia ja mainitun momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen miehistöineen vuokralle otettujen alusten bruttovetoisuus enintään 75 prosenttia kaikkien 8 §:ssä tarkoitettujen alusten bruttovetoisuudesta;
- 4) jonka kaikkien 8 §:ssä tarkoitettujen alusten bruttovetoisuudesta on enintään 40 prosenttia muun valtion kuin Euroopan unionin jäsenvaltion alusrekisteriin merkittyjä aluksia; ja
- 5) jonka koko aluskannan bruttovetoisuus

desta vähintään 20 prosenttia on yhtiön omistamia aluksia, joilla yhtiö itse harjoittaa tavaroiden tai matkustajien kuljettamista kansainvälisessä meriliikenteessä.

Jos yhtiö on 3 §:ssä tarkoitetussa suhteessa yhteen tai useampaan tämän pykälän 3 momentin 1 ja 2 kohdan mukaiset edellytykset täyttävään yhtiöön, tämän pykälän 3 momentin 3—5 kohdassa tarkoitetut osuudet lasetaan kaikkien keskenään 3 §:ssä tarkoitetussa suhteessa olevien yhtiöiden yhteenlasketun tonniston perusteella.

3 §

Verovelvollisuus konsernissa

Osakeyhtiölain (624/2006) 8 luvun 12 §:ssä tarkoitettuun konserniin kuuluva yhtiö voi olla tonnistoverovelvollinen vain, jos kaikki samaan konserniin kuuluvat tämän lain 1 §:ssä ja 2 §:n 3 momentissa tarkoitetut edellytykset täyttävät yhtiöt ovat tonnistoverovelvollisia ja yhtiöillä on sama tilikausi.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee vastaavasti yhtiöitä, joissa yhdellä tai useammalla luonnollisella henkilöllä, oikeushenkilöllä tai näillä yhdessä on osakeyhtiölain 8 luvun 12 §:ssä tarkoitettua määräysvaltaa vastaava määräysvalta.

Mitä 1 momentissa säädetään konsernista, ei koske yhtiötä, joka erillisen liikkeenjohdon alaisena harjoittaa joko matkustaja-alusliiketoimintaa tai rahtialusliiketoimintaa itsenäisenä liiketoimintakokonaisuutena.

4 §

Tonnistoverovolliseksi hakeutuminen

Yhtiön on hakeuduttava tonnistoverovolliseksi 3 kuukauden kuluessa yhtiön rekisteröinnistä.

6 §

Tonnistoverotuksen suhde tuloverotukseen

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saatu tulo ei ole veronalaista tuloverotuksessa. Tonnistoverovollisen muusta kuin tonnistoverotettavasta toiminnasta saadun tulon verotuksessa sovelletaan tuloverotusta koskevaa lainsäädäntöä.

Ennen tonnistoverokauden alkua syntyneet tuloverotettavan toiminnan tappiot vähennetään yhtiön tuloverotettavan toiminnan verotettavasta tulosta siten kuin tuloverolaissa (1535/1992) säädetään.

Yhtiön tappioiden katsotaan kohdistuvan tuloverotettavaan toimintaan siltä osin kuin on ilmeistä, että tappiot ovat syntyneet tuloverotettavassa toiminnassa. Siltä osin kuin on ilmeistä, että tappiot ovat syntyneet tonnistoverotettavaan toimintaan kuuluvassa toiminnassa, tappioita ei kohdisteta tuloverotukseen. Muilta osin kunkin tulolähteen tappiot siirtyvät samassa suhteessa kuin varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 2 luvussa tarkoitettu nettovarallisuus jakautuu yhtiön tonnistoverotettavaan ja tuloverotettavaan toimintaan. Jos yhtiön verotuksessa on useita tulolähteitä, tulolähteen vahvistetut tappiot vähennetään yhtiön vastaavan tulolähteen verotettavista tuloista.

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saadusta tulosta vieraassa valtiossa suoritettua veroa ei vähennetä Suomessa suoritettavasta verosta.

Yhtiö ei saa vähentää tuloverotuksessa tonnistoverokautta edeltäneenä verovuonna käyttöönottamastaan aluksesta elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 30 §:n mukaista poistoa. Sen sijaan yhtiö saa vähentää tuloverotuksessa tällaisesta aluksesta poiston, joka vastaa aluksen hankintahinnan ja tonnistoverokauden alkaessa aluksen käyvän arvon erotusta, kuitenkin enintään elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:n mukaan lasketun määrän.

7 §

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saadun tulon verotus

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saaduilla tuloilla tarkoitetaan tuloja, jotka saadaan:

- 1) tavaroiden ja matkustajien kuljettamisesta tonnistoverotettavalla aluksella;
- 2) aluksella tapahtuvasta tavaroiden ja palvelujen myynnistä aluksella kulutettaviksi;
- 3) yhtiön edellä 1 kohdassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiselle välttämättömistä ja siihen läheisesti liittyvistä toiminnoista, kuten 1 kohdassa tarkoitetun kuljetuspalvelun hintaan sisältyvästä lastin ja matkustajien kuljetuksesta satama-alueella alukselle ja alukselta, tavarantoiminnasta, purkamisesta ja siihen liittyvästä tavarantoiminnasta varastoinnista sekä lipunmyynnistä ja satama-termiinalitoiminnoista samoin kuin hallinnollisesta toiminnasta ja vakuutustoiminnasta, jotka liittyvät välittömästi lastin ja matkustajien kuljetukseen;
- 4) tonnistoverotettavan aluksen antamisesta vuokralle miehistöineen edellyttäen, että vuokralle ottaja käyttää alusta toiminnassa, joka olisi vuokralle antajan harjoittamana tonnistoverotettavaa;
- 5) tonnistoverotettavassa toiminnassa käytettyjen alusten, koneiden, kaluston ja muun niihin verrattavan irtaimen käyttöomaisuuden luovuttamisesta;
- 6) yhtiön tilapäisen ylikapasiteetin vuoksi,

enintään kolmeksi vuodeksi ilman miehistöä vuokralle antamasta aluksesta saatavasta vuokratulosta silloin, kun tällaisten vuokralle annettujen alusten osuus ei ylitä 20 prosenttia yhtiön tonnistoverotettavien alusten bruttovoitaisuudesta; tällainen vuokratulo kuuluu tonnistoverotettavan toiminnan tuloihin vain siltä osin kuin vuokratuloa saadaan enintään kolmen vuoden ajan yhtiön tonnistoverokauden aikana.

Tonnistoverotettavasta toiminnasta saatuna tulona pidetään myös kuljetuspalvelun hintaan sisältyvästä satama-alueen ulkopuolella tapahtuvasta kuljetuksesta saatua tuloa, jos tonnistoverovelvollinen on ostanut kuljetuksen toiselta yritykseltä.

8 §

Tonnistoverotettava alus

Tonnistoveroa suoritetaan seuraavista pääasiassa kansainvälisessä meriliikenteessä olevista, strategisesti ja kaupallisesti Suomesta johdetuista, pääasiallisesti lastin tai matkustajien kuljettamiseen taikka hinaamiseen tai työntämiseen kansainvälisessä meriliikenteessä tarkoitetuista ja käytetyistä aluksista (*tonnistoverotettava alus*), joiden bruttovoitaisuus on vähintään 100:

1) yhtiön omistama meriliikenteessä käytettävien alusten kilpailukyvyyn parantamisesta annetussa laissa (1277/2007) tarkoitettuun kauppa-alusluetteloon merkitty alus, jolla se liikennöi tai jonka yhtiö on antanut miehistöineen vuokralle sekä kauppa-alusluetteloon merkitty alus, jonka yhtiö on ottanut vuokralle miehistöineen vähintään 12 kuukauden ajaksi ja jolla se liikennöi;

2) yhtiön omistama tai ilman miehistöä vuokralle ottama muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu alus, jonka se varustaa ja jolla se liikennöi;

3) yhtiön miehistöineen vuokralle ottama muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu alus, jolla se liikennöi;

4) yhtiön tilapäisen ylikapasiteetin vuoksi, enintään kolmeksi vuodeksi ilman miehistöä vuokralle antama alus silloin, kun vuokralle annetun aluksen osuus ei ylitä 20 prosenttia yhtiön tonnistoverotettavien alusten bruttovoitaisuudesta muut tässä kohdassa tarkoitettut alukset huomioon ottaen.

Aluksen katsotaan olevan kansainvälisessä meriliikenteessä, kun se liikennöi suomalaisen ja ulkomaisen sataman välillä, ulkomaisen satamien välillä tai ulkomaisen sataman ja avomeren välillä, ei kuitenkaan, jos alus liikennöi yksinomaan kahden samassa valtiossa olevan sataman välillä.

Hinaamiseen tai työntämiseen tarkoitettuna ja käytettynä aluksena pidetään sellaista lastialusta, joka on hinaaja tai työntäjä ja jota pääasiassa käytetään kuljettamiseen. Pääasiassa satamissa suoritettavat hinaus- tai työntämistoiminnot taikka moottorikäyttöisten alusten avustaminen satamaan eivät ole tässä pykälässä tarkoitettua kansainvälistä meriliikennettä.

9 §

Tonnistoverotettavan tulon määrä

Tonnistoveron määrä lasketaan 8 §:ssä tarkoitettujen aluksen nettovoitaisuuden mukaan määräytyvän laskennallisen tulon perusteella siten, että tuloksi katsotaan jokaista 100 tonnia kohden 0,9 euroa päivältä 1 000 tonniin asti, 0,7 euroa 1 000 tonnin ylittävältä osalta 10 000 tonniin asti, 0,5 euroa 10 000 tonnin ylittävältä osalta 25 000 tonniin asti ja 0,2 euroa 25 000 tonnin ylittävältä osalta.

Tonnistoveron määrä on tuloverolain 124 §:n 2 momentissa säädettyä yhteisöverokantaa vastaava prosenttiosuus 1 momentissa tarkoitettulla tavalla lasketun tulon määrästä.

Vero suoritetaan myös niiltä päiviltä, joina alus ei ole liikenteessä.

15 §

Tonnistoverotettavan käyttöomaisuuden luovutuksesta enintään tuloksi luettava määrä ja siitä vuosittain vähennettävä osa

Tonnistoverotukseen siirryttäessä yhtiön 13 §:ssä tarkoitettu tonnistoverotettavan toiminnan menojäännös jaetaan kunkin aluksen sekä muun menojäännökseen kuuluvan käyttöomaisuuden kesken näiden erien käypien arvojen suhteessa. Menojäännöstä jaettaessa

ei oteta huomioon 6 §:n 5 momentissa tarkoitettujen aluksen hankintamenoa.

Aluksen luovutuksesta enintään tuloksi luettava määrä lasketaan aluksen käyvän arvon ja alukselle jaetun menojäännöksen erotuksena.

Muun kuluvan käyttöomaisuuden kuin aluksen luovutuksesta enintään tuloksi luettava määrä lasketaan muuhun kuluvaan käyttöomaisuuteen kuuluvien hyödykkeiden käypien arvojen ja muulle kuluvalle käyttöomaisuudelle jaetun menojäännöksen erotuksena.

Enintään tuloksi luettavasta määrästä vähennetään tonnistorokauden aikana yksi yhdeksäsosa jokaista jo kulunutta verovuotta kohden. Vuosittain vähennettävä määrä ei kuitenkaan saa ylittää verovelvolliselle myönnettävän valtiontuen vuotuisia enimmäismääriä verovelvollisen saamat muut tuet huomioon ottaen. Verovuonna valtiontuen enimmäismäärän vuoksi vähentämättä jäävä määrä vuotuisesta vähennyksestä siirtyy vähennettäväksi tonnistorokauden aikana seuraavina verovuosina vuotuinen valtiontuen enimmäismäärä huomioon ottaen. Vuotuisen valtiontuen enimmäismäärän rajoissa vähennettävä määrä vahvistetaan verotusta toimitettaessa.

Edellä 4 momentissa tarkoitettua vuosittaista vähennystä laskettaessa veronalaiseksi tuloksi luettavasta määrästä ei kuitenkaan vähennetä sitä määrää, joka vastaa yhtiön tuloverotuksessa viiden viimeisimmän vuoden aikana ennen tonnistorokauden alkamista hankituista aluksista tehtyjä poistoja siltä osin kuin poisto on ylittänyt hyödykkeen taloudellisen arvonalenemisen ja tullut vähennetyksi muusta kaupallisesta toiminnasta kuin tämän lain soveltamisalaan kuuluvasta toiminnasta saadusta tulosta.

15 a §

Tonnistorotettavan aluksen luovutus ja jälleenhankintavaraus

Verovelvollisen verovuoden veronalaiseksi tuloksi luetaan aluksen luovutushinnan ja alukselle 15 §:n 1 momentin mukaisesti jaetun menojäännöksen erotus siihen määrään saakka, joka vastaa 15 §:n mukaan laskettua

aluskohtaista enintään tuloksi luettavaa määrää.

Jos tonnistorovelvollinen on hankkinut verovuoden aikana tai osoittaa sitovin tilaus-sopimuksin tai muulla luotettavalla tavalla aikovansa hankkia kolmen luovutusta seuraavan vuoden aikana tonnistorotettavaan toimintaan kuuluvan aluksen, tonnistorovelvollinen saa vähentää tulostaan aluksen hankintamenoa vastaavan määrän 1 momentin nojalla tuloksi luettavaan määrään asti (*aluksen jälleenhankintavaraus*).

Tehtyä aluksen jälleenhankintavarausta vastaava määrä luetaan veronalaiseksi tuloksi, jos tonnistorovelvollinen ei hanki 2 momentissa määritetyssä ajassa tonnistorotettavaan toimintaan kuuluvaa alusta. Tuloa pidetään sen verovuoden tulona, jonka aikana tonnistorotettavan toiminnan jälleenhankintavaruksen tekemisen edellytysten voidaan todeta jääneen täyttymättä.

Jos verovelvollinen luovuttaa tonnistorokauden aikana aluksen, jonka hankinnan perusteella verovelvollinen on tehnyt aluksen jälleenhankintavaruksen, tällaisen aluksen luovutuksesta luetaan tuloksi se osa, joka aluksen luovutushetkellä olisi ollut jäljellä ensin luovutettujen aluksen enintään tuloksi luettavasta määrästä, kun otetaan huomioon 15 §:n 4 ja 5 momentin mukaan laskettu vuosittainen vähennys. Verovelvollinen saa vähentää näin lasketusta tulosta 2 momentissa tarkoitettujen aluksen jälleenhankintavaruksen 2 momentissa säädettyjen edellytysten täytyessä.

15 b §

Muu tonnistorotettavan käyttöomaisuuden luovutus

Verovelvollisen verovuoden veronalaiseksi tuloksi luetaan 15 §:n mukaan laskettuun enintään tuloksi luettavaan määrään asti se osa 15 §:n 1 momentissa tarkoitettua muusta kuluvaasta käyttöomaisuudesta kuin aluksesta saadusta luovutushinnasta ja muusta vastikkeesta, joka ylittää jäljellä olevan menojäännöksen tonnistorokauden aikana tapahtuneet luovutukset huomioon ottaen.

20 §

Sulautuminen

Tonnistoverovelvollisen ei katsota purkautuvan verotuksessa, jos se sulautuu toiseen tonnistoverovelvolliseen yhtiöön tai kaksi tonnistoverovelvollista yhtiötä sulautuu perustamalla uuden tonnistoverovelvolliseksi hyväksyttävän yhtiön, edellyttäen, että elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 a §:ssä sulautumiselle säädetyt edellytykset täyttyvät. Sulautumiseen sovelletaan lisäksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 b ja 52 h §:ää.

Vastaanottavan yhtiön tuloksi 15 §:n 3 ja 4 momentin nojalla enintään luettava määrä on sulautuvien yhtiöiden verotuksessa vahvistettujen 15 §:n 3 ja 4 momentissa tarkoitettujen määrien yhteismäärä vähennettynä yhtiöiden tuloksi ennen sulautumista 15 b §:n nojalla luetuilla määrillä.

21 §

Jakautuminen

Tonnistoverovelvollisen ei katsota purkautuvan verotuksessa, jos se jakautuu tonnistoverovelvollisiksi yhtiöiksi siten kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 c §:n 1 momentissa säädetään. Jakautumiseen sovelletaan lisäksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 c ja 52 h §:ää.

Jakautuvan ja vastaanottavien yhtiöiden tonnistoverotettavan toiminnan menojäännös ja tuloverotettavan toiminnan menojäännös jakautuvat näille yhtiöille samassa suhteessa kuin vastaava käyttöomaisuus, arvostettuna kirjanpidossa poistamatta olevaan arvoon, jää jakautuvalle yhtiölle tai siirtyy vastaanottaville yhtiöille.

Jakautuvan ja vastaanottavien yhtiöiden tuloksi 15 §:n 3 ja 4 momentin nojalla enintään luettavina määrinä pidetään määriä, jotka saadaan vähentämällä jakautuvan yhtiön verotuksessa vahvistetusta 15 §:n 3 ja 4 momentissa tarkoitettusta määrästä yhtiön tuloksi ennen jakautumista 15 b §:n nojalla luettu määrä ja jakamalla näin saatu määrä jakautuvalle ja vastaanottaville yhtiöille tämän pykälän 2 momentin mukaisessa suhteessa.

23 §

Konserniavustus

Tonnistoverovelvollisen antamaan tai saamaan suoritukseen sovelletaan konserniavustuksesta verotuksessa annettua lakia (825/1986) suorituksen antajan ja saajan verotuksessa. Konserniavustus ei saa ylittää elinkeinotoiminnasta syntyntä tuloverotettavan toiminnan tulosta ennen konserniavustuksen vähentämistä. Vastaanotettu konserniavustus on aina saajansa tuloverotettavan toiminnan tuloa.

25 §

Yhtiön verotus tonnistoverokauden päättymisen jälkeen

Elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 30 §:ssä säädettyä menojäännöstä laskettaessa menojäännöksenä 1 momentissa tarkoitettuna verovuoden alussa pidetään tuloverotettavan toiminnan menojäännöksen ja tonnistoverotettavan toiminnan menojäännöksen yhteismäärää tonnistoverokauden päättyessä. Menojäännöksestä vähennetään tämän lain 15 a §:ssä tarkoitettuna aluksen jälleenhankintavarauksen määrä ja menojäännökseen lisätään 15 a ja 15 b §:n mukaan tuloksi luettu määrä.

26 §

Tonnistoverovelvolliseksi hakeminen

Tonnistoverovelvolliseksi hyväksymistä haetaan kirjallisella hakemuksella Verohallinnolta tonnistoverokaudeksi.

Hakemuksen tulee sisältää tarpeelliset tiedot ja asiakirjat yhtiön toiminnasta ja tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen edellytysten arviointiin vaikuttavista seikoista. Verohallinnon pyynnöstä hakijan on toimitettava lisäksi muut asian ratkaisemiseksi tarvittavat tiedot ja asiakirjat.

27 §

Tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen

Verohallinto hyväksyy 2 ja 3 §:ssä säädetty edellytykset täyttävän yhtiön tonnistoverovelvolliseksi ja merkitsee sen pitämäänsä tonnistoverovelvollisten luetteloon.

28 §

Tonnistoverovelvollisuuden voimassaolon edellytykset

Tonnistoverovelvollisuuden voimassaolon edellytyksenä on 2 ja 3 §:ssä säädetyn lisäksi, että yhtiö selvittää tulonsa ja menonsa siten kuin 17 §:ssä säädetään ja että yhtiö ei ole osallisena liiketoimessa tai järjestelyssä, jonka tarkoituksena on keinotekoisesti pienentää tonnistoverotettavan tulon laskentaperustetta tai johon on ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta tuloverosta vapauduttaisiin.

29 §

Hyväksymisen peruuttaminen

Verohallinnon on peruutettava tonnistoverovelvolliseksi hyväksymistä koskeva päätös, jos 2, 3 ja 28 §:ssä säädetty edellytykset eivät täyty.

Ennen peruuttamista tonnistoverovelvolliselle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Tonnistoverovelvolliselle on lisäksi varattava tilaisuus Verohallinnon asettamassa kohtuullisessa määräajassa poistaa 1 momentissa tarkoitettu puute. Määräaikaa ei aseteta, jos on ilmeistä, että 1 momentissa tarkoitettut edellytykset eivät tule täyttymään. Peruuttamisesta on ilmoitettava myös yhtiön emoyhtiölle ja yhtiöön 3 §:ssä tarkoitettussa suhteessa oleville tonnistoverovelvollisille.

Kun tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen peruutetaan tai tonnistoverovelvollinen yhtiö purkautuu, Verohallinto poistaa yhtiön tonnistoverovelvollisten luettelosta.

Jos yhtiön hyväksyminen tonnistoverovelvolliseksi peruutetaan, yhtiötä ei voida hy-

väksyä uudestaan tonnistoverovelvolliseksi ennen kuin 10 vuotta on kulunut peruuttamista seuraavan vuoden alusta lukien. Sama koskee yhtiön toimintaa jatkavaa, siihen 3 §:ssä tarkoitettussa suhteessa olevaa yhtiötä.

30 §

Hyväksymisen peruuttamatta jättäminen eräissä tapauksissa

Verohallinto voi jättää yhtiön tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen peruuttamatta, vaikka 3 §:ssä säädetty edellytykset eivät täyty, jos edellytysten täyttymättä jääminen johtuu siitä, että Verohallinto on peruuttanut jonkun tai joidenkin samaan konserniin kuuluvien yhtiöiden tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen.

Tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen voidaan jättää peruuttamatta sen estämättä, että yhtiön tai keskenään 3 §:n mukaisessa suhteessa olevien yhtiöiden aika- tai matkaperusteisesti vuokralle ottamien alusten osuus yhtiöiden tonnistoverotettavasta tonnistosta tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen jälkeen väliaikaisesti toiminnan laajentamisen johdosta ylittää 75 prosenttia, mutta ei kuitenkaan 80 prosenttia, jos 2 §:ssä säädetty edellytykset muutoin täyttyvät. Hyväksyminen on kuitenkin peruutettava, jos edellytykset eivät täyty Verohallinnon asettamassa kohtuullisessa määräajassa.

31 §

Verotuksen toimittaminen

Jos tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen peruutetaan tai tonnistoverotettava yhtiö purkautuu, Verohallinto toimittaa yhtiön tuloverotuksen 32 §:ssä tarkoitetuilta verovuosilta.

Tonnistoverotus toimitetaan verotusmenetelystä annetun lain (1558/1995) 3 §:ssä tarkoitelta verovuodelta. Verotuksen toimittamiseen, verotuksen päättämiseen, verotarkastukseen, veronoikaisuun, jälkiverotukseen, veronkorotukseen, yhteisökorkoon ja seurannaismuutokseen sovelletaan verotusmenetelystä annettua lakia. Tonnistoveron kanton,

perintään ja palauttamiseen sovelletaan veronkantolakia (609/2005).

Verohallinto vahvistaa 13 §:ssä tarkoitettujen menojäännöksen määrän, 15 §:n 2 ja 3 momentin mukaan lasketun enintään tuloksi luettavan määrän ja 15 §:n 4 ja 5 momentin mukaan määräytyvän vuotuisen valtiontuen enimmäismäärän rajoissa vähennettävän määrän.

32 §

Verotuksen toimittaminen hyväksymisen peruuttamisen ja yhtiön purkautumisen jälkeen

Edellä 24 §:ssä tarkoitettu verotus toimitetaan poiketen siitä, mitä muualla tuloverotusta koskevassa lainsäädännössä säädetään, kaikilta tonnistoverokauteen kuuluvilta verovuosilta tonnistoverokauden päättymisen jälkeen. Verotus päättyy Verohallinnon määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään tonnistoverokauden päättymistä seuraavan kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä.

Edellä 24 §:ssä tarkoitettu verosta vähennetään verovelvollisen vastaavalta ajalta suorittaman tonnistoveron määrä. Näin saatu vero määrätään 10 prosentilla korotettuna tai, jos hyväksyminen on peruutettu yhtiön 28 §:n vastaisen menettelyn taikka mainitussa pykälässä tarkoitettujen ilmoittamisvelvollisuuden olennaisen laiminlyönnin perusteella, 30 prosentilla korotettuna. Jos verovelvollinen osoittaa, että tonnistoverovelvolliseksi hyväksymisen peruuttaminen tai yhtiön purkaminen on tapahtunut siitä riippumattomista tai pakottavista syistä, Verohallinto voi alentaa korotusta tai jättää sen kokonaan määräämättä. Korotusta voidaan alentaa tai se voidaan jättää määräämättä myös silloin, kun tonnistoverovelvolliseksi hyväksyminen peruutetaan sen johdosta, että yhtiö on lopettanut tonnistoverotettavan toiminnan harjoittamisen eikä toimintaa ole jatkettu toisessa yhtiössä.

Maksettavalle verolle on suoritettava yhteisökorkoa siten kuin yhteisökorosta säädetään. Yhteisökorko lasketaan kultakin verovuodelta, jolta veroa määrätään, veroilmoituksen viimeistä antopäivää seuraavasta päivästä veron ensimmäiseen eräpäivään.

35 §

Tonnistoverotusta varten annettavat tiedot

Tonnistoverovelvollisen on viipymättä ilmoitettava Verohallinnolle 29 §:n 1 momentissa tarkoitettujen peruuttamisedellytysten arvioinnin kannalta merkityksellisistä muutoksista.

36 §

Tonnistoverolain perusteella myönnetyn tuen seuranta

Tämän lain perusteella myönnetyn tuen seuranta varten Verohallinto laskee tonnistoverovelvollisen tonnistoverotettavan toiminnan tuloksen noudattaen soveltuvin osin tuloverotusta koskevaa lainsäädäntöä sekä Suomea velvoittavia kansainvälisiä sopimuksia.

Tässä pykälässä tarkoitettuun laskelmaan ei voi hakea muutosta. Toimittaessaan 25 tai 32 §:ssä tarkoitettua verotusta Verohallinto voi sen estämättä, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa tai muualla tuloverolainsäädännössä säädetään, poiketa tämän pykälän mukaisesta laskelmasta.

38 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi verovelvollisen kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun tämän lain soveltamisesta. Poiketen siitä, mitä verotusmenettelystä annetun lain 84 §:ssä säädetään, keskusverolautakunta ei anna ennakkoratkaisua tämän lain soveltamisesta tuloverotuksessa.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

39 §

Muutoksenhaku

Verohallinnon tämän lain nojalla toimittamaan verotukseen haetaan muutosta siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Ennakkoratkaisusta saa verovelvollinen tai muu muutoksenhakuun oikeutettu valittaa Helsingin hallinto-oikeuteen. Muilta osin muutoksenhakuun sovelletaan verotusmenettelystä annettua lakia. Valitusaika on 30 päivää tiedoksisaannista. Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2012.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran kalenterivuonna 2011 alkavalta verovuodelta toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 24 päivänä helmikuuta 2012

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Yhtiö voi hakea 4 §:n 3 momentissa mainitun poikkeuksen tonnistorovelvolliseksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 sen estämättä, mitä 4 §:n 1 momentissa säädetään.

Poiketen siitä, mitä 5 §:n 1 momentissa säädetään, tonnistorokausi voi hakemuksesta alkaa vuonna 2011 ja 2012 alkaneen verovuoden alusta, edellyttäen, että tonnistorovelvolliseksi hyväksymisen edellytykset ovat täyttyneet kyseisen verovuoden alusta ja verovelvollinen antaa tarvittavat tiedot tonnistorotettavasta toiminnasta ja tuloverotettavasta toiminnasta saadun tulon laskemiseksi tonnistorotusta ja tuloverotusta koskevien säännösten mukaisesti.

Tonnistorokauden alkaminen vuonna 2011 ja 2012 alkaneen verovuoden alusta edellyttää, että verovelvollinen on tehnyt hakemuksen kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

Valtiovarainministeri *Jutta Urpilainen*